

רע"פ 7994/15 - עימאד חלאילה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7994/15

לפני:

כבוד השופט א' שחם

ה המבקש:

עימאד חלאילה

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט
המחוזי בנצרת, מיום 19.7.2015, בע"פ
54410-05-15, שניתן על-ידי כב' השופטים: א' הלמן;
י' שיטרית; ו-ס' דברו

בשם המבקש:

עו"ד טארק אסכנדר

בשם המשיבה:

עו"ד עדי שגב

החלטה

1. לפני בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופטים: א' הלמן; י' שיטרית; ו-ס' דברו), בע"פ 54410-05-15, מיום 19.7.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דיןו של בית משפט השלום בנצרת (כב' השופט א'

עמוד 1

געמן), בת"פ 5644-04-14, מיום 21.4.2015.

בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל, אשר הוותה על המבוקש. 2. בהחלטתי, ביום 20.12.2015, הוריתי על עיכוב ביצוע העונש, עד להחלטה בבקשתו לרשות ערעור.

רקע והליכים קודמים

3. ביום 3.9.2014, הורשע המבוקש, על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שוייחסו לו בכתב אישום מתוקן שהוגש נגדו ונגד ארבעה נאשמים נוספים (להלן ביחד: הנאשמים). על-פי כתב האישום המתוקן, במהלך השנים 2012-2014, חברי הנאשמים, ביניהם הייתה היכרות מוקדמת, כדי "להשתלט", שלא כדין, על חלקות קרקע, תוך זיוף מסמכים רלוונטיים והעברת הבעלות בחולקות אלו על שמם. זאת, אף נטען, בין היתר, באמצעות איתור חולקות מקרקעין שבعليhn נפטרו, וזיוף מסמכים שונים לצורך שינוי רישום הבעלות בחולקות, על שם של הנאשמים; ועל דרך של פניה לבתי משפט בתביעה למתן סعد הצהרתי, תוך הצגת מסמכים מזויפים, לצורך העברת הבעלות בחולקות על שם של הנאשמים.

המבקר הורשע, אפוא, בביצוע העבירות כדלקמן: במסגרת האישום הראשון בכתב האישום המתוקן, הורשע המבוקש בשלוש עבירות של זיוף מסמר בכונה לקבל באמצעותו דבר, לפי סעיף 418 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין); ובמסגרת האישום השלישי בכתב האישום המתוקן, הורשע המבוקש בשלוש עבירות של זיוף מסמר בכונה לקבל באמצעותו דבר, בנסיבות חמחריות, לפי סעיף 418 ס'יפא לחוק העונשין; ושלוש עבירות של שימוש במסמר מזויף, לפי סעיף 420 לחוק העונשין.

4. צוין כבר עתה, כי בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המבוקש, הוגשה בקשה למעצרו, עד לתום הליכים המשפטיים נגדו. בית משפט השלום הורה על מעצרו של המבוקש, החל מיום 18.3.2014, והאריך את מעצרו, מספר פעמיים, עד ליום 23.6.2014, כאשר שוחרר המבוקש למעצר בבית בתנאי פיקוח אלקטרוני (החלטה מיום 19.6.2014, במ"ת 14-04-5674, מפי השופט ע' בומביבליה-איןשטיין).

בבאו לקבוע את מתחם העונש ההולם את חומרת מעשיו של המבוקש, נתן בית משפט השלום את דעתו לנזקים החברתיים שנגרמו עקב מעשים אלו, ובכלל זאת, לפגעה באינטרסים הרכשיים של קורבנות ההונאה; ולפגיעה בסדר הציבור ובאמניות המרשימים הקניינים של מדינת ישראל. בהמשך,קבע בית משפט השלום כי, לנוכח ייחודיותו של כל אחד מן האישומים בכתב האישום המתוקן, יש לסוג אישומים אלו כאירועים נפרדים, ולאחר מכן, מתחם ענישה נפרד. לאחר בחינת נסיבותיהם של שני האישומים שוייחסו למבוקש, נקבע, כי מתחם הענישה עבור האישום הראשון נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל; ואילו מתחם הענישה עבור האישום השלישי נע בין 10 ל-30 חודשים מאסר בפועל. לצורך העמדת עונשו של המבוקש בתוקן המתחם נתן בית משפט השלום את דעתו לעברו הפלילי המכבי, הכולל 7 הרשעות קודמות; לעמדת שירות המבחן, לפיה מדובר באדם רצידיביסט, "אשר לא למד אתกฎหมาย"; ולחילקו היחסית של המבוקש ביצוע המעשים, כמו שהיא "הרוח החיה"

שליהם. ל��ולת העונש, נזקפה הودאותו של המבוקש באשמה. על יסוד מכלול השיקולים, דין בית משפט השלים את המבוקש ל-26 חודשים מאסר לריצוי בפועל, בגין ימי מעצרו (כאשר הכוונה היא לימי מעצרו לאחר סורג ובריח בלבד, בין התאריכים 18.3.2014-23.6.2014). עוד הושתו על המבוקש 12 חודשים מאסר על תנאי, לבל עבור המבוקש, במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, אחת מתוכן העבירות בהן הורשע; קנס כספי, בסך 5,000 ₪ או חודשים מאסר תMOREתנו; ופיצויים למתלווננים, בסכום כולל של 30,000 ₪.

5. המבוקש לא השלים עם תוכאה זו, וערער עליה בבית המשפט המחוזי. נטען בערעור, בין היתר, כי היה מקום לנכות מתוקפת מאסרו של המבוקש גם את התקופה בה הוא שהה במעצר בית בתנאי פיקוח אלקטרוני. המבוקש תמר טענתה זו, בין היתר, בטענה לחוק פיקוח אלקטרוני על עצור ועל אסיר משוחרר על-תנאי (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2014, מיום 16.6.2015 (להלן: חוק הפיקוח האלקטרוני), אשר, לטענתו, משווה בין שהותו של נאשם בתנאי איזוק אלקטרוני לבן שהותו של נאשם במעצר מאחרוי סורג ובריח. ביום 19.7.2015, לאחר שהاذין לטענות הצדדים, החליט בית המשפט המחוזי לדחות את הערעור. נקבע, כי אין בחוק הפיקוח האלקטרוני כדי להויל למבוקש, כלל ועיקר. זאת שכן, לשיטתו של בית המשפט המחוזי, הכלל בדבר ניכוי ימי מעצר מתוקפת מאסרו של נאשם, נתון לשיקול דעתו הבלעדי של בית המשפט, והוא בוגדר הנחיה מח'יבת. בכך יש להסיף, כך נקבע, כי חוק הפיקוח האלקטרוני החrig מתחולתו המלאה את עניינם של>Showdown של שוהות במעצר בתנאי איזוק אלקטרוני, עבור לכתו של החוק לתקוף. מכל מקום, כך קבע בית המשפט המחוזי, הרצינול העומד מאחרוי הכלל בדבר ניכוי ימי מעצר ממאסר, איננו חל על עצורים בפיקוח אלקטרוני.

הבקשה לרשות ערעור

6. בבקשתה שלפניו טען המבוקש, כי עניינו מעורר שאלה משפטית כבדת משקל הרואה להתרבר בפני בית משפט זה. נטען, כי חוק הפיקוח האלקטרוני הביא להשוואת מעמדם של עצירים השוהים מאחרוי סורג ובריח, לעומתם של עצירים השוהים במעצר בית בתנאי איזוק אלקטרוני. זאת, תמר המבוקש בקביעתו של השופט י' עמית בבש"פ 15/4658 פישר נ' מדינת ישראל (9.7.2015) (להלן: עניין פישר), לפיה חוק הפיקוח האלקטרוני חולל שינוי תפיסתי בקשר למעצר פיקוח אלקטרוני, כך שמעצר כגון דא שקול למעצר מאחרוי סורג ובריח, על כל המשתמש מכך. על רקע זה, סבור המבוקש כי היה מקום לנכות ממאסרו גם את התקופה בה שהה במעצר בתנאי איזוק אלקטרוני. עוד השיג המבוקש בבקשתו, על גובה הפיצויים שהוושטו עליו. נטען, בהקשר לכך, כי המתלווננים, אותם נדרש המבוקש לפצות, לא הציגו כל תיעוד שהוא לגבי הנזקים שנגרמו להם, וממילא, מדובר בפיצויים גבוהים למדי, שאינם עולמים בקנה אחד עם תכליות הפיצויים בהערכת המצב לקדמותו.

תגובה המשיבה

7. בטענה לטענותו של המבוקש, סבורה המשיבה כי אין בהן כל ממש. לטענתה של המשיבה, אין מקום להשוואה שמנסה המבוקש לעורר בין עניינו לבין מצבם של>Showdown אשר החלו את מעצרם תחת פיקוח אלקטרוני, לאחר כניסה לתקוף של חוק הפיקוח האלקטרוני. זאת, כך נטען, מן הטעם שחוק הפיקוח האלקטרוני החrig את תחולתו המלאה מפני>Showdown שהחלו לשוהות בתנאי איזוק אלקטרוני עובר למועד כניסה לתקוף. המשיבה הוסיפה עוד, כי אין מקום לנכות את תקופת שהותם של עצירים בתנאי פיקוח אלקטרוני מתקופת המאסר, גם לגופו של עניין. הטעם לכך, לעמדתה של המשיבה, נუז, בעיקר, בשוני המהותי שבין הגבלת

חוירותו של עציר מאחורי סORG ובריח לבין הגבלת חירותו של עציר השווה בمعצר בית בתנאי איזוק אלקטרוני.

דין והכרעה

8. הלכה מושרשת היא, כי בקשה רשות ערעור ב"גלאול שלישי" תתקבל במשורה, ובמקרים חריגים בהם מתעוררת שאלת משפטית עקרונית או סוגיה בעלת השכלות ציבוריות רחבות, החורגת מעניינים הפרטני של הצדדים לבקשתה, או כאשר קם חשש מפני עיוות דין ממשי או אי-צדק מהותי שנגרם לבקשתה (רע"פ 8788/15 מושג נ' מדינת ישראל (21.12.2015); רע"פ 8699/15 אבוהאニー נ' מדינת ישראל (17.12.2015); רע"פ 8604/15 חנה נ' מדינת ישראל (16.12.2015)).

לאחר שבchnerתי את הבקשה שלפני על נספחיה, נחה דעתך כי אין מקום להיעתר לה. טענתו המרכזית של המבוקש, נוגעת לניכוי תקופת שהותו בתנאי איזוק אלקטרוני, מתוקופת מסרו. המבוקש נשמר, בגין טענתו זו, על התקoon לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעיצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעיצרים"), במסגרת הוסף סימן גז, שכורתו "מעצר בפיקוח אלקטרוני", בהתאם להוראות חוק הפיקוח האלקטרוני. תיקון זה, כרך לטענתו של המבוקש, חולל שינוי תפיסתי בנוגע למעצר תחת איזוק אלקטרוני, במובן זהה שמעמדו של מעצר מעין זה שקול, לכל דבר ועניין, למעמדו של מעצר מאחורי SORG ובריח. טענה זו נשענת, לגישתו של המבוקש, גם על דבריו של השופט עמית, בעניין פישר, לפיהם:

"בעבר רוח השימוש במונח שחרור לחולופת מעצר באיזוק אלקטרוני, או נוסח דומה, על אף שבחוק המעיצרים לא מופיע המונח חלופת מעצר. בתיקון לחוק [כלומר, עם חקיקת חוק הפיקוח האלקטרוני – א.ש], ביקש המחוקק לומר כי אין מדובר בחולופת מעצר אלא במעצר בפיקוח אלקטרוני. ודוק: לא מדובר בשינוי טרמינולוגי בלבד, אלא בשינוי תפיסתי של ממש. נאש שנקבע כי ישאה תחת פיקוח אלקטרוני נחשב לעצור, כאשר המעצר בפיקוח אלקטרוני בא חילוף מעצר, על כל ההשלכות הנובעות מכך" (שם, בפסקה 13) (הדגשה שלי – א.ש).

הנה כי כן, לשיטתו של המבוקש, אם, אמן, בא המעצר בפיקוח אלקטרוני חילוף המעצר מאחורי SORG ובריח, "על כל ההשלכות הנובעות מכך", הרי שגם הכלל בדבר ניכויימי המעצר מתוקופת המסרו, מן הראי להתחשב בתקופה בה הוא שחה במעצר בית בתנאי פיקוח אלקטרוני.

דא עקא, שבמקרה דין נקבע כי המבוקש ימצא במעצר בית בתנאי איזוק אלקטרוני לפני כניסה לתוכף של חוק הפיקוח האלקטרוני, בהתאם לסעיף 7(ג) לחוק:

"הוראות סעיפים 22ו, 22ז, 22ט, 22יב לחוק המעיצרים, כנוסחים בסעיף 1 לחוק זה, יחולו גם לעניין מי יהיה נתון בפיקוח אלקטרוני לפי הוראת השעה".

על-פי סעיפים אלו, אפוא, חוק הפיקוח האלקטרוני לא חל, במלואו, על עניינו של המבוקש, אלא, לכל היותר, החיל עליו עמוד 4

סעיפים בודדים בלבד, בעלי אופי טכני-פורמלי, כדוגמת אופן מינוי מנהל הפיקוח האלקטרוני (סעיף 22ו לחוק המעצרים); ואופן בירור הפרת תנאי תכנית הפיקוח (סעיף 22ב' לחוק המעצרים). השאלה הם פניהם הדברים, דומה כי גם אכן חולל חוק הפיקוח האלקטרוני שינוי תפיסתי ממשי, הרי שהוא איננו רלוונטי, כלל ועיקר, לעניינו של המבוקש. לפיכך, והגט שטענתו המרכזית של המבוקש עשויה לעורר שאלה משפטית עקרונית, סבורני כי אין מקום להידרש לה, בנסיבות העניין, וממן הרואין להוותה, בשלב זהה, לעת מצוא.

למעלה מן הצורך אצ"ן, כי לא מצאתי בסיס להתערבות בקביעותיה של הערכאות הקודמות, באשר כלל מסקנותיה מקובלות גם עליי, ומכאן שדין בקשתו של המבוקש להידחות, גם לגופו של עניין.

.9 סוף דבר, הבקשה לרשות ערעור נדחתה בזאת.

לפיכך, מתבטלת בזאת החלטתי, מיום 20.12.2015, בנוגע לעיכוב ביצוע העונש. המבוקש יתיצב לריצוי עונש המאסר בימ"ר קישון, ביום 12.1.2016, עד השעה 00:09, או על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעוזת זהות ועותק מהחלטה זו. על המבוקש לתאם את כניסהו למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומיעון של שירות בתי הסוהר, בטלפוןים: 08-9787336 או 08-9787377.

ניתנה היום, י' בטבת התשע"ו (22.12.2015).

שפט